

הנסיך המאושר מאת אוסקר ווילד עיבוד למחזה אביטל קורמן כרמון

הערות

- לפניך הצצה לשניים עד שלושה, עמודים ראשונים של הטקסט הכתוב, במידת הצורך וברצונך לקבל את הטקסט השלם, יש ליצור קשר עם המחברת.
- המחזה מיועד בגרסה הנוכחית ל- 16 משתתפים
- המחזה מונה בגרסה הנוכחית 39 עמודים
- ניתן לקצר את המחזה באופן משמעותי
- המחזה נכתב לביצוע על הבמה של תלמידי כיתות ה' - ו' של במה צעירה לתיאטרון. אבל ניתן לשנות את סגנון הכתיבה ולייעד אותו לקבוצת גיל צעירה או בוגרת יותר
- במידת הצורך ניתן לערוך את המחזה, להשמיט דמויות או להוסיף דמויות.

תקציר

סיפורו המופלא ברגישותו של אוסקר ווילד על הנסיך העשיר שמת ופסלו הוצב בכיכר העיר, וכך בעודו עומד ניצב על הכן נישא גבוהה גבוהה מעל כולם, נחשף הנסיך העשיר לסבלם של עניי עירו. בעבר חי הנסיך העשיר מעבר לחומות, בארמונו מפואר, מנותק מכל הסבל הזה, ערך מסיבות רקד ושר, כעת הפסל בדמותו עומד וצופה בסבל הרב. בצד אחד של העיר הוא רואה את ביתה של התופרת הענייה ובתה החולה, ובצד השני את מוכרת הגפרורים הקטנה, את ציירת הרחוב ההומלסית, ואת מעונו הדל של הסופר האביון. בעזרת הסנונית הקטנה מחלק הפסל מתנות אשר משנות את חייהם של עניי העיר... אגדה מציאותית מופלאה פרי עטו של הסופר המדהים אוסקר ווילד

**הנסיך המאושר
מאת אוסקר ווילד
עיבוד למחזה אביטל קורמן כרמון**

קריאה נעימה

התפקידים לפי סדר הופעתם במחזה

1. מנקה הרחובות - מספר
2. העכבר הקטן - מספר
3. מוכרת הפרחים - מספרת
4. ראש העיר
5. אשת ראש העיר הגאוותנית
6. בתם הקטנה טובת הלב והסקרנית
7. אנג'ליקי הפסל האיטלקי
8. הנסיך המאושר
9. הסנונית
10. התופרת
11. הילדה החולה
12. הילדה מוכרת הגפרורים
13. הסבתא שמופיעה בחלום
14. הילדה ציירת הרחוב
15. הסופר
16. המלאך

Q 1 מוסיקת פתיחה חלומית - מוטיב סנונית

(במרכז הבמה - בחלק האחורי - פודיום - עליו עומד פסלו של הנסיך. את

הפסל מכסה בד לבן - בהמשך הפסל יתגלה - אחד הארגזים מונח

כשפתחו לכיוון הקהל שם ביתו של העכברון, על שני ארגזים נוספים משני

צידי של המבנה ישבו מנקה הרחובות ומוכרת הפרחים)

מנקה הרחובות:

(מנקה ואז קולט ופונה לקהל) שלום לכם! ברוכים הבאים לעיר הזאת! אני

מנקה הרחובות, והיום קהל נכבד, אספר לכם את הסיפור המיוחד על הנסי...

עכברון:

(מציץ וקורא) היי! משהו צריך לנקות פה את העיר, במיוחד כאן, בכיכר

המרכזית, מסביב לפסלו של הנסיך העשיר!

מנקה רחובות:

בסדר עכברון. הנה, עכשיו הכל נקי, אז אפשר לספר לקהל הנכבד, את הסיפור

המיוחד על הנסי...

עכברון:

(מציץ וקורא) היי! תראה הנה מוכרת הפרחים היפיפייה והחרוצה. כל היום

עובדת, אני מאוהב, אני כולי הערצה.

מוכרת הפרחים:

תודה עכברון, תראה נשאר לי למכור את הזר האחרון. גבירות, אדונים, קנו

פרחים בזיל הזול! ורדים, שושנים... (לקהל) כל הזר בעשרים שקלים.

מנקה הרחובות:

אבל רגע אחד... תנו לספר את הסיפור המיוחד... על הנסי...

מוכרת הפרחים:

סליחה, אני באמת מצטערת על ההפרעה,

עכברון:

(מציץ וקורא) נו! תספר כבר, עוד מעט השמש תשקע!

מנקה הרחובות:

בסדר גמור אז סוף סוף אספר לכם את הסיפור... הסיפור המיוחד על הנסי...
(נכנסת הקטנה בריצה, אחריה הולכת אשת ראש העיר, וראש העיר אחרון.

אשת ראש העיר תמיד קצת כועסת וראש העיר תמיד קצת פוחד ממנה.

ושניהם תמיד שוכחים את הקטנה)

הקטנה:

(מצביעה על הפסל המכוסה) אבא! אמא! מה זה? מה זה? מה יש כאן מתחת

לבד הלבן?

אשת ראש העיר:

תראו! תראו! הנה מוכרת הפרחים, מממ... איזה זר של שושנים....

מוכרת הפרחים:

(מושיטה לה את הזר) בבקשה, גבירתי אשת ראש העיר, קני את הזר היפיפה!

זה באמת זר נהדר! והוא האחרון שנותר...

אשת ראש העיר:

(בהתנשאות) וכמה הוא עולה...? אם אפשר... הזר המהודר...?

הקטנה:

אבא! אמא! מה זה כאן... מתחת לבד הלבן? (מצביעה על הפסל המכוסה)

מוכרת הפרחים:

עשרים שקלים לכל החבילה... אבל תראי, החבילה יפה וגדולה.

ראש העיר:

גדולה, גדולה! אבל עשרים שקלים?! בשביל זר פרחים...

הקטנה:

אבא! אמא! מה מסתתר כאן מתחת לבד הלבן? (מצביעה על הפסל המכוסה)

ראש העיר:

אני מוכרח לומר, הזר הזה ממש יקר...

אשת ראש העיר:

יקר או לא יקר תוציא את השטר! תקנה לי את הזר! ובוא הביתה כבר!

(אשת ראש העיר חוטפת את הזר ויוצאת - ראש העיר מחפש כסף בארנקו)

הקטנה:

אבא? אמא? מה יש מתחת לבד... הלבן...? (מצביעה על הפסל המכוסה)

ראש העיר:

(מוציא שטר כסף בכעס ונותן לה) קדימה, מהר! אני ממהר, (ממלמל) כל כך

יקר... 20 שקלים... זר פרחים... קשה להאמין! (ממלמל) יקר... באמת יקר...

(יוצא וקורא לאחור) קדימה קטנה! הביתה! מאוחר!

הקטנה:

(מסתובבת סביב הפסל) מה... זה כאן...? מתחת לבד... הלבן? (מביטה

סביב) אבא! אמא! הלכו...? אבל... (ניגשת למוכרת הפרחים ומושכת לה

בבגד) מה יש כאן מתחת לבד הלבן?